Forfatter: Helgesen, Poul

Titel: Udrag fra En christhen førstis lære (1520)

Citation: Helgesen, Poul: ”Skrifter af Paulus Helie 1. Bind / ved Marius Kristensen. - 1932 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab”, i Helgesen, Poul: *Skrifter af Paulus Helie 1. Bind / ved Marius Kristensen. - 1932 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab*, udg. af P. SEVERINSEN , 1932-1948, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-helgesen01-shoot-idm140085696031024/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter af Paulus Helie 1. Bind / ved Marius Kristensen. - 1932 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab

Helgesen, Poul, *Skrifter af Paulus Helie 1. Bind / ved Marius Kristensen. - 1932 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab,* 1932-1948

gher brwdhen borth. Somme aff wstadighed sye then først aff i gæn, oc taghe een andhen. Somme haffwe andre kæremaall, mæn hwad kommer dhette meenigheden wed, [112b] heller hwad fordell haffwer meenighedhen ther aff, Kwnne konghers oc konge børns giffthermaall gøre fred, oc roolighed i wærdhen, tha wille jag ønsked. at the waare alle till hobe bwndhen i sex hwndredhe maade, met giffthermaall. Mæn hwad gagnede giffthermaall mellom konge Jacob aff Skotland. oc kongens dotther aff Ænge- land, dhet kwnne icke fortaghet at han skwlle ey i fiende wise fare ind i Ængeland, Oc thet hendher seg tith at giffthermaall. gøris icke før æn landhen ære trætthe. oc fordærffwede aff orlog. oc stoor skade paa bodhe sidher. Dhet skwlle konger gøre at the haffde till hobe een ewige freed, oc dher till skwle dhe skicke alle dheris raad, kwnne æn gifftermaals baand gøre freed, dha kan dhet icke gøre ewig freed. Nar som then eenæ døør dha slipper wenskabet [113a] oc haffde giffthermaall wærid ræth wilkoor till freed dha haffde han bleffwet stadig, oc framtwrindhe. Mæn noghen moo sie aff theris børn kommer ewige freed, hwi stridhis dher dha mæst mellom dhem dher næst ær frændher, ffordi at i saa maade, oc for saadan sag da bliffwer mæst wænding i land oc riighe, nar som eth arff føris i fræmmedhe landh, oc eeth land øgis oc eeth andhet formynskis, aff hwilken ting stoor bwlder plæyer at begynnis,

Thi kan thet icke skee aff saadanne wilkaar, at orlog aff læggis men the ther aff meer yppis. Fforti ath nar som land oc riige ære wdi saa maade bwndne till hobe, strax een herre fortørnis aff een andhen, oc

saa i een foye sag, dha dhen som fortørnet ær, sijer strax sijne swoijer till, oc andre ther ære i saa maadhe met hanwm bebwndne. Saa ær [113b] strax een stoor parth aff wærdhen optændh till orlog. Saa stridis paa dhet at mangen cristhen mantz blod skall wdstyrthis, for een mantz wrede skylld. Exempil sætther jeg icke. paa dhet at inghen skall fortørnis. Maa well skee een konge bliffwer rig aff saadanne giffthermaall, mæn folket fortørnis dher dog møghet offwer. Een god konge men icke at thet gaar hanwm well, wdhen nar meenigheds bæste rammis, Paa dhet jeg skall icke oc sie. at ther gørs wmannelige. mod the jomfrwer oc pigher, dher sendis wdi fræmmede land, blant fræmmede twngemaall. oc wlige skabning oc natwr, oc møghet wlige seedher. Lligerwiiss som the skwlle wære landflygtige, nar som the motte leffwe møghet saligere i theris eghet land, dog at thet skeede met myndre bwl[114a]dher oc hoomod, oc æn dog jeg seer at thenne seed ær meer wedtaghen, æn mweligt ær at han kan aff læggis, jeg wil dog paa mynne om ther kwnne æn noghet hænde, for wdhen hob i samme sag

Wthi the ting dher konghen skal øffwe seg mæn fred ær:

Een konge wæll oplærd aff Jesu Christi low, skall inghen ting haffwe kær, wdhen sijn meenigheds salighed, hwilken hanwm bør ligerwiiss som een krop, bode at ælske oc læge, oc dher till skall han skicke alle hans tancker, øffwilse, oc magt, paa dhet at han kan saa reghere dhet han ær troid till, at han kan faa loff,